

§ 754 a eller om brevåbning og brevstandsning i medfør af § 781, stk. 4.

Det foreslås, at ordene »inden domsforhandlingen er begyndt« udgår, således at også afgørelser om bl.a. varetægtsfængsling i medfør af retsplejelovens § 762, stk. 2, under domsforhandlingen er omfattet af bestemmelsen.

Det indebærer, at både dommere og eventuelle domsmænd er udelukket fra at deltage i behandlingen af sådanne spørgsmål. Afgørelser om varetægtsfængsling efter § 762, stk. 2, eller om brevåbning eller brevstandsning efter § 781, stk. 4, må derfor træffes af en anden dommer eller en anden afdeling, jf. den foreslåede bestemmelse i retsplejelovens § 60, stk. 3.

Bestemmelsen omfatter også afgørelser om varetægtsfængsling efter § 762, stk. 2, hvor tiltalte ikke i forvejen er varetægtsfængslet. Dette vil dog formentlig kun sjældent forekomme under domsforhandlingen.

Bestemmelsen omfatter endvidere afgørelser, hvor tiltalte anmoder om, at en varetægtsfængsling ophæves efter den foreslåede bestemmelse i § 767, stk. 2, hvis der i den forbindelse bliver spørgsmål om varetægtsfængsling efter § 762, stk. 2. Dette gælder både, hvis tiltalte allerede er fængslet efter § 762, stk. 2, og hvis tiltalte er fængslet efter § 762, stk. 1, men anklagemyndigheden påstår fængsling efter stk. 2, såfremt retten finder, at der ikke længere er grundlag for fængsling efter stk. 1. Hvis retten kun skal tage stilling til, om der fortsat er grundlag for varetægtsfængsling efter § 762, stk. 1, skal afgørelsen derimod træffes af den dommer eller - i landsretten - den afdeling, der deltager i domsforhandlingen.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i retsplejelovens § 767, stk. 2, og til pkt. 3 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 10 (retsplejelovens § 60, stk. 3)

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at gøre det klart, at den ændrede formulering af retsplejelovens § 60, stk. 2, ikke udelukker, at der under domsforhandlingen kan afsiges kendelse om varetægtsfængsling efter § 762, stk. 2, tages stilling til en anmodning om ophævelse af en varetægtsfængsling efter § 767, stk. 2, eller træffes afgørelse om brevåbning og brevstandsning efter § 781, stk. 4. En sådan afgørelse skal blot – medmindre der er tale om en tilståelsessag, eller sagen i øvrigt for så vidt angår de forhold, der har givet anledning til indgrebet, ikke omfatter beviserne for tiltaltes skyld – afsiges af en anden dommer, i landsretten af en anden afdeling.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 11 (retsplejelovens § 91, stk. 3)

Det foreslås, at domsmænd ikke skal medvirke ved en afgørelse om varetægtsfængsling, der træffes under domsforhandlingen, hvis afgørelsen efter den foreslåede bestemmelse i retsplejelovens § 60, stk. 3, træffes af en dommer eller i landsretten en afdeling, der ikke deltager i domsforhandlingen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 12 (retsplejelovens § 102, stk. 2)

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at klager over aktindsigt efter forvaltningsloven og offentlighedsloven - i lighed med klager over afgørelser om strafforfølgning - bliver omfattet af to-instansprincippet.

Den foreslåede bestemmelse betyder endvidere, at klagefristen på 4 uger i retsplejelovens § 102, stk. 1, også gælder i forhold til klager over afgørelser om aktindsigt. Der er mulighed for at dispensere fra klagefristen som nævnt i § 102, stk. 1, 2. pkt.

Der henvises i øvrigt til pkt. 9 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 13 (retsplejelovens § 170, stk. 1)

Efter den gældende bestemmelse omfatter reglen om vidneudelukkelse alene præster i folkekirken eller anerkendte trossamfund.

Forslaget indebærer, at heller ikke præster fra andre trossamfund kan pålægges at afgive vidneforklaring, medmindre den person, der har krav på hemmeligholdelse - f.eks. den person, der har betroet sig til præsten - giver samtykke til, at præsten afgiver forklaring.

Begrebet »andre trossamfund« omfatter dels de trossamfund, der indtil 1969 er meddelt anerkendelse som trossamfund ved kongelig resolution, og dels de trossamfund, hvorfra præster siden 1. januar 1970 er meddelt bemyndigelse til at foretage vielser. For så vidt angår præster fra de sidstnævnte trossamfund er det ikke afgørende, om den præst, der påberåber sig vidneudelukkelse, selv har vielsesbemyndigelse.

Herudover vil præster fra trossamfund, som Kirkeministeriet (det rådgivende udvalg) i anden anledning har vurderet er egentlige trossamfund, være omfattet af vidneudelukkelsesreglen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 6 i de almindelige bemærkninger.